

LIEFDADIGERS

(Een gothic story op stripformaat)

Liefdadigers poten tuinkabouters in hun natuurlijke bosbiotoop weer neer.
Liefdadigers belagen fastfoodketens met brandende verlangens.
Liefdadigers molesteren de banden van jeepachtige wagens in stadscentra.
Liefdadigers gooien taarten in de gezichten van de gestelde lichamen.
Liefdadigers rukken havanna's uit monden van volslanken.
Liefdadigers ketenen zich aan onroerende goederen vast.
Liefdadigers plaveien rode lopers met tenengeschilderde kerstkaarten.

Soms maakt een liefdadiger een wilde droom waar – van zichzelf, of van iemand anders.

De droom wordt realiteit, wordt groter dan de liefdadiger zelf, wordt zijn dood.
Boompje groot, oompje dood.

Anno 2019 krijgt de landelijke liefdadigheid gestalte in ALLADIN, de *Alliantie van Liefdadigers* – opgericht in Adinkerke, in de uiterste westhoek van België, waar ooit de eerste Belgische koning zijn eerste stap op Belgische bodem zette. Liefdadigers van divers pluimage en allooi trekken ernaartoe. ALLADIN ziet 's nachts het licht, zoals het hoort, in het geheim, verzameld rond een wonderlampje. Dat gebeurt in een leegstaande conciërgewoning van een oude tabaksfabriek. Talentrijke liefdadigers hebben die opgeknapt en gecamoufleerd. De Nationale Waakhonden houden nu eenmaal niet zo van liefdadigers. Zij vinden liefdadigers anarchisten.

Elke 'vereniging' (of wat ervoor doorgaat, de cement tussen liefdadigers bestaat immers vooral uit internetcommunicatie) vaardigt een vertegenwoordiger af. In het nachtelijke duister ontwaren we onder het schaarse lichtplasje van ALLADIN's lamp:

- **XVB**, het Brein achter de tuinkabouterruptsch. Hij kan, gezien zijn lengte, makkelijk alle limbowedstrijden winnen, mocht hij dat willen. Jarenlang kreeg hij gratis toegang tot pretparken.

- **RN**, onvolprezen Vijandin der McDonalds en Quicks. Zij kan als geen ander wild gevogelte bereiden. Haar vader is overigens poelier. Heur haar is om de drie dagen in een andere camouflagekleur geverfd.

- **PK**, verwoed Bestoker van Vlaams-Belang-belangen. Zijn voorvaderen waren lid van De Vlag en het VNV. Doet elk jaar op 11 juli (en de laatste jaren ook op 1 mei) een depressie.

- **MVDB**, bijgenaamd Bismarck. Hij deed al zijn universitaire studiejaren tweemaal, naar eigen zeggen 'om het goed te kunnen'. Rechtskundig, inderdaad. IJ-veraar voor huurdersbelangen. Een nachtmerrie voor huisjesmelkers.
- **JF**, 'de Zebra'. Verkeersfanaat. Schrik der snelheidsduivels. Sedert de 30 km/u in schoolomgevingen is hij tijdens schoolspitsuren niet meer van straat weg te denken.
- **JPL**, antiglobalist, backpacker, internetsurfer, hacker, de benjamin van de groep.
- **FT**, 'Engel des Doods', pleitbezorgster en uitvoerster van euthanasie.

Liefdadigheid kent geen grenzen:

- **JB**, Frans boerenactivist, jawel: de beroemdste van het gezelschap.
- **LW**, Duits rolstoelfundamentalist. Trappen doen zijn bloed koken.
- **DZ**, Oostenrijks restaurantterrorist en 'viersterrenklaploper'. Gaat ergens undercover uitgebreid dineren en weigert daarna te betalen. Chef-koks lusten hem rauw.
- **BCH**, Zwitsers wietprofeet, maar hevig antitabak-lobby. Een wandelende paradox.

Dit elftal zweert samen op een winderige herfstnacht in Adinkerke. Ze zijn uitgenodigd door 'Samaritaan'. Voluit: Joseph Vanhollebeke, de twaalfde man, maar niemand wenst die naam te kennen of te gebruiken. Met zo'n naam kun je overigens geen alliantie genaamd ALLADIN leiden.

Joseph Vanhollebeke/Samaritaan is 'zorgverbreder' in Basisschool De Zeester in De Panne. Zorgverbreeders zijn oudere onderwijzers die liever geen eigen klas meer runnen. Ze bekommeren zich om het lot van kinderen die extra aandacht vergen, op velerlei terreinen. Het zorgverbrederschap is officieel door de staat geregeld.

Bismarck treedt op als tolk. Frans en Duits kunnen volstaan, want van over Het Kanaal is niemand komen opdagen. Het enige soortement Engelstalig volk dat Adinkerke overspoelt, bestaat uit ladderzatte tabakstoeristen.

Het is een belangrijke vergadering voor ALLADIN. Vaderland België is duidelijk naar de knoppen aan het gaan. Vooral de liefdadigers voelen de ondergang naderen. Tussen jongerenwerkloosheid en eindeloopbaangedoe in zitten maar enkele decennia meer: men kan (als men al geluk heeft) pas veel later aan de slag dan normaal, en vaak moet men er (als men pech heeft) veel vroeger dan gepland mee ophouden. De eerste vliegers die ooit niet meer opgingen, waren die

van SABENA. Ze bleven aan de grond genageld staan, nadat ze enkele jaren daarvoor al gezien hadden hoe het de schepen op de werven en de auto's in de assemblagehallen was vergaan.

Weldra zal het druilerige koninkrijkje België weer belanden in een tijd van luchtballons en olifanten. Nou, houden liefdadigers dan misschien niet van paard-en-kaar? Zwarte zeep? Autoloze zondagen? Hangbuikvormige telefoondraden? Belgische stripverhalen op eetbaar recyclagepapier? Ja, nostalgie is ze niet vreemd. Maar ook bij de liefdadigers heb je generatiepacten nodig. En die zijn er niet. De 'jongeren' (een eerder vreemd meervoud van 'jong', volgens sommigen, per 'worp' bekeken) voeren er eigenlijk ook een oorlogje uit tegen de 'ouderen' (volgens die jongeren is dat dan vaak een meervoud van 'ouders'). De gepokte, gemazelde en door de wol geverfde liefdadigers – vaak geoefende medemensen omdat ze als babyboomer over wat broers en zussen beschikten – moeten opbiggen tegen een nieuw soort individualisme, een nieuw soort stelen (dat schaamteloos samplen of hergebruiken wordt genoemd) en een nieuw soort agressie. Ondanks de kleinere tijdsafstand tussen de werkzoekende jongeren en de werkverlatende ouderen groeit de kloof toch onthutsend. Is de oorlog tussen man en vrouw ietwat uitgewoed (misschien met dank aan de holebi-falanxen), dan kan dat niet gezegd worden van de gaping tussen jong en oud. Ook in de rangen van de liefdadigers dreigt een schisma. Vandaar de nachtelijke ontmoeting in Adinkerke: ALLADIN, de oude metafoor van de wonderlamp.

'We moeten de handen in elkaar slaan,' predikt twaalfde man Samaritaan.

'Maar 't is amper de eerste keer dat we elkaar zien!' repliceert jonge turk JPL. 'Er zitten hier verpleegsters en advocaten en boeren en... '

'Jullie generatie is toch voor de chaostheorie? Alles moet toch versplinterd zijn?' merkt PK niet zonder spot op.

'En Français s'il vous plait !'

'Bitte... bitte... '

'Il dit que... eh... das ist... '

(Bismarck, van in den beginne reeds reddeloos verloren).

'We moeten een voorwerp doorgeven!' roept de Engel des Doods FT plotseling.

'Eh?'

'Wat voor voorwerp?'

'Om het even. Maar wie het voorwerp heeft, heeft ook het woord. Hij alleen. Eh... zij alleen. En een ander kan met een gebaar het voorwerp vragen.'

'Ah, de schelp!' zegt Samaritaan. 'Van in dat boek... hoe heet dat ook weer... op dat eiland... eh... '

'The Shell!'

'Hier, mijn zwitsers mes,' zegt BCH in het Retoromaans. 'Ik ben tenslotte een Zwitser hé.'

Hij steekt zijn multifunctioneel mes omhoog en kijkt vragend de kring rond.

JF, De Zebra, plukt het ding uit de lucht en zegt doodkalm: 'Ik heb een mededeling. Er staat iemand aan de deur. Hij draagt een uniform.'

Met een ruk kijkt iedereen opzij.

'Met dertien aan tafel...' mompelt poeliersdochter RN. 'Dat kan niet goed aflopen...'

Het uniformsilhouet in de deuropening beweegt geen vin en zegt geen woord.

Zorgverbreder Samaritaan voelt zich geroepen, staat op en vraagt:

'Wie gaat daar? *Who goes there?*'

Het Engels is soms ook een voertaal des nachts te Adinkerke. Ondanks ontstentenis aan Angelsaksen.

Dat veroorzaakt een lachstuip bij XVB.

Voor iemand anders nog kan reageren, dondert het in het Gotisch door de gewelven:

'MIJN NAAM IS BART DEWINTER EN IK DRAAG ALTIJD ZWART'.

Daar heeft niemand van terug.

'Hela daar: denk je dat je in een Belgisch stripverhaal meespeelt, misschien?' roept plotseling de eerder zwijgzame JB in het Frans.

Bij deze woorden zwelt de inktzwarte gestalte nog op.

'VERWAR MIJ NIET MET EEN PERSONAGE OF EEN KARIKAATUUR, VERMETELE'.

'Waar komt u vandaan, heerschap?' waagt DZ het te vragen.

'IK HEB EEN OMTREKKENDE BEWEGING BESCHREVEN.'

'Snijdt u ons dan momenteel de pas af?'

'WAT IK JULLIE BROM!'

'Wij zijn toch in de meerderheid!' merkt FT op.

'EEN MEERDERHEID LOOPT ZICHZELF TOCH MAAR VOOR DE VOETEN.'

'Als we ons kampvuur hier wat na laten smeulen, krijgen we dan een nacht voorsprong?' vraagt XVB.

'GEEN SPRAKE VAN, GIJ ONDERDEURTJE! NOCH TE PAARD, NOCH PER AUTO! EN GEEN ALLUSIES OP **MEIN KAMPF** OF **KRISTALLNACHT** !'

'Wat was uw naam ook weer, meneer... ?'

'HET IS DEWINTER BART DIE VOOR U STAAT.'

'... in het zwart...' , voegt PK er huiverend aan toe.

'En wat komt gij hier doen, Dewinter Bart?' formuleert de twaalfde man eerder dreigend dan informatief.

'IK BEN GETIPT'.

'O?' klinkt het als uit één mond.

'JA. ZOALS MIJN LEIDERS MAROKKO BEZOCHTEN TENEINDE DE INBOORLINGEN ALDAAR TE VERTELLEN HOE WEINIG WERK ER IN BELGIE NOG IS, ZO BEN IK GEZONDEN OM U KOND TE DOEN VAN HET FEIT DAT JULLIE VERZAMELINGETJE ONGEREGELD HIER BIJ DE EERSTKOMENDE VERKIEZINGEN... EH... ONGEREGELD... WACHT... EFKES MIJN GOTISCH SPIEKBRIFJE NEMEN... IK BEN OOK MAAR EEN BOODSCHAPPER... '

Hierop breekt een welgemeende spottende GROEPSBRUL uit onder de liefdadigers van ALLADIN. Adinkerke-bij-nacht davert op zijn grondvesten. De scheldwoorden vliegen daarna in het rond, in één welbepaalde richting:

WINTERVOETEN !

RIDDER KOUKLEUM !

ZWARTWERKER !

Samaritaan lanceert zelfs een gevleugelde zeispreuk:

'EIGEN VOLK EERST', ZEI DE VLAAMS BEHANGER, 'EN HIJ SLOEG ZIJN KINDEREN DOOD !'

'LEER UW VOLK LEZEN ZONDER SPIEKBRIFJES !'

'GOTISCH SCHRIFT IS BIBBERSCHRIFT !'

'VRAAG EEN HULPLIJN NAAR **GOTT MIT UNS** !'

'NIET GOED VAN DE KOPPELRIEM GESNEDEN !'

'GEEN NIEUWE **BIERKELLERPUTSCH** HIER !'

'NEE: NIET TE ADINKERKE, WAAR ONZE EERSTE KONING... '

(Gaat verloren in het tumult).

Tegen zoveel eensgezindheid onder anarchisten kan de inktzwarte Dewinter, Bart niet opbiggen. Dat had hij niet verwacht. Even nog twijfelt hij tussen zijn spiekbriefje in zijn linkerzak of zijn boksijzer in zijn rechterzak. Dan voelt hij de geruststellende contouren van zijn retourtreinbiljet naar Antwerpen-Metropool.

'Eh... kan ik hier nog wat tabak bunkeren voor ik vertrek?' vraagt hij dan in nederig Gotisch.

'Zeer zeker !', knikken de aanwezige West-Vlamingen.

'Hoeveel sloffen had u gewenst?'

'Doe er me maar twee'.

JPL en BCH springen op en kwijten zich van hun taak.

'Wil je ook nog een spuitje?' vraagt FT vriendelijk. 'En een reiskostenvergoeding voor het hiernamaals?'

'Eh... ', doet BD beduusd, want dat begrijpt hij helemaal niet.

Even later verdwijnt de ongenode gast. Hij wil zijn tabak betalen in natura, maar de gratis tickets voor een optreden van *Jef Elbers featuring The Strangers* (of is het omgekeerd?) worden geweigerd. Boter bij de vis wordt er geëist. Aldus geschiedt. *End of Gothic story.*

ALLADIN is nu wel even de kluts kwijt. Er wordt niet echt meer vergaderd. Vooral het talenprobleem speelt de aanwezigen parten. Ze verdwijnen tegen het eerste ochtendgloren. Ze beloven elkaar te sms'en, te mailen, zelfs te bellen. Het is 2019: dit Belgisch stripverhaal (wordt vervolgd...). De meeste aandacht gaat weer naar de rauwe werkelijkheid. *Reality?* Wordt vervolgd, op tv.